

»Ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek szolgája« (Mk 10, 43-44)

Jézus a Jeruzsálembé vezető úton halad tanítványaival, akik viszályba keverednek: Jakab és János azt kéri tőle, hogy majd „az ő dicsőségében” [1] kitüntetett helyet foglalhassanak el. A többi tíz felháborodik ezen, méltatlankodnak és ellenük fordulnak.

Jézus ekkor türelmesen magához hívja őket mind, és újra feltárja előttük a keresztény szeretet titkát.

»Szeretni annyit jelent, mint szolgálni.

Jézus nem azért jött, hogy parancsoljon, hanem hogy szolgáljon. [...] Szolgálni, szolgálni egymást, ez a kereszténység. Aki ezt egyszerűen megvalósítja – és bárki megteheti –, az mindent megtett; és ez a minden az élő kereszténység maga, amely lángba borítja a világot« [2].

A keresztény szolgálat tehát azt jelenti, hogy Jézus példáját utánozzuk, hogy elsajátítjuk tőle azt, hogy hogyan lehetünk felebarátja minden embernek.

„Jómódú családban nevelkedtem, mindenem megvolt. Egyik nap megismerkedtem olyan emberekkel, akik boldogok voltak, és az életük titka Isten volt. Megtanultam tőlük, hogy Jézust lássam mindenki benn. Nem volt könnyű elkezdni így élni.

Az apró dolgokkal kezdtem:
- otthon gyakran veszekedtem az öcséimmel, megszidtam őket. Volt úgy, hogy napokig hozzájuk se szóltam. Megértettem, hogy nem helyes ez a viselkedés, és elkezdtem érdeklődéssel fordulni feléjük és játszani velük.

- az iskolában, amikor az osztálytársaim kérték, hogy segítsek nekik, örömmel megtettem és azt mondtam: »Neked teszem, Jézus«. Én is felfedeztem a boldogság titkát!”

U. Jordánia

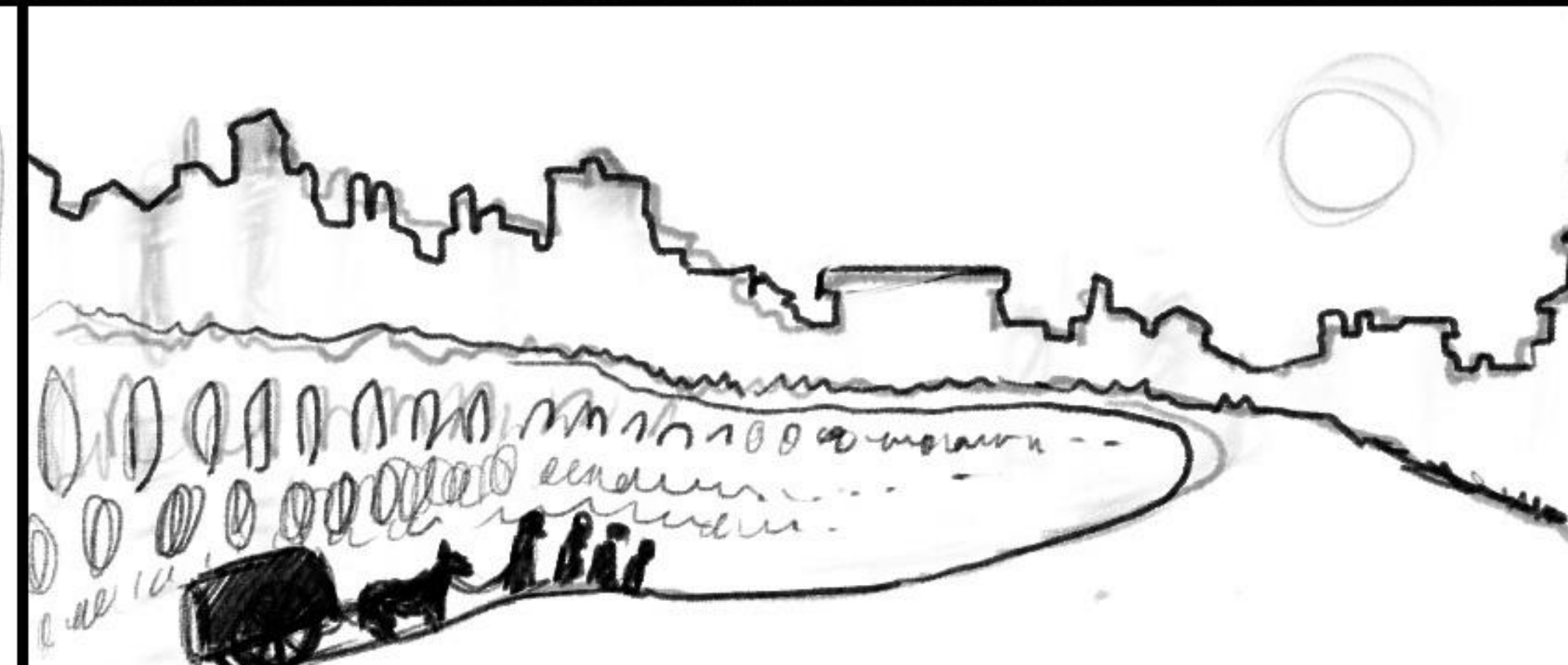
[1] Vö. Mk 10,37.

[2] C. Lubich, Servire, in «Città Nuova», XVII, n. 12, 1973, 13.o.

»Ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenki szolgája«

(Mk 10, 43-44)

Jézus a Jeruzsálembé vezető úton halad tanítványaival, akik viszályba keverednek: Jakab és János azt kérik tőle, hogy majd „az ő dicsőségében” [1], kitüntetett helyet foglalhassanak el. A többi tíz felháborodik ezen, méltatlankodnak, és ellenük fordulnak.

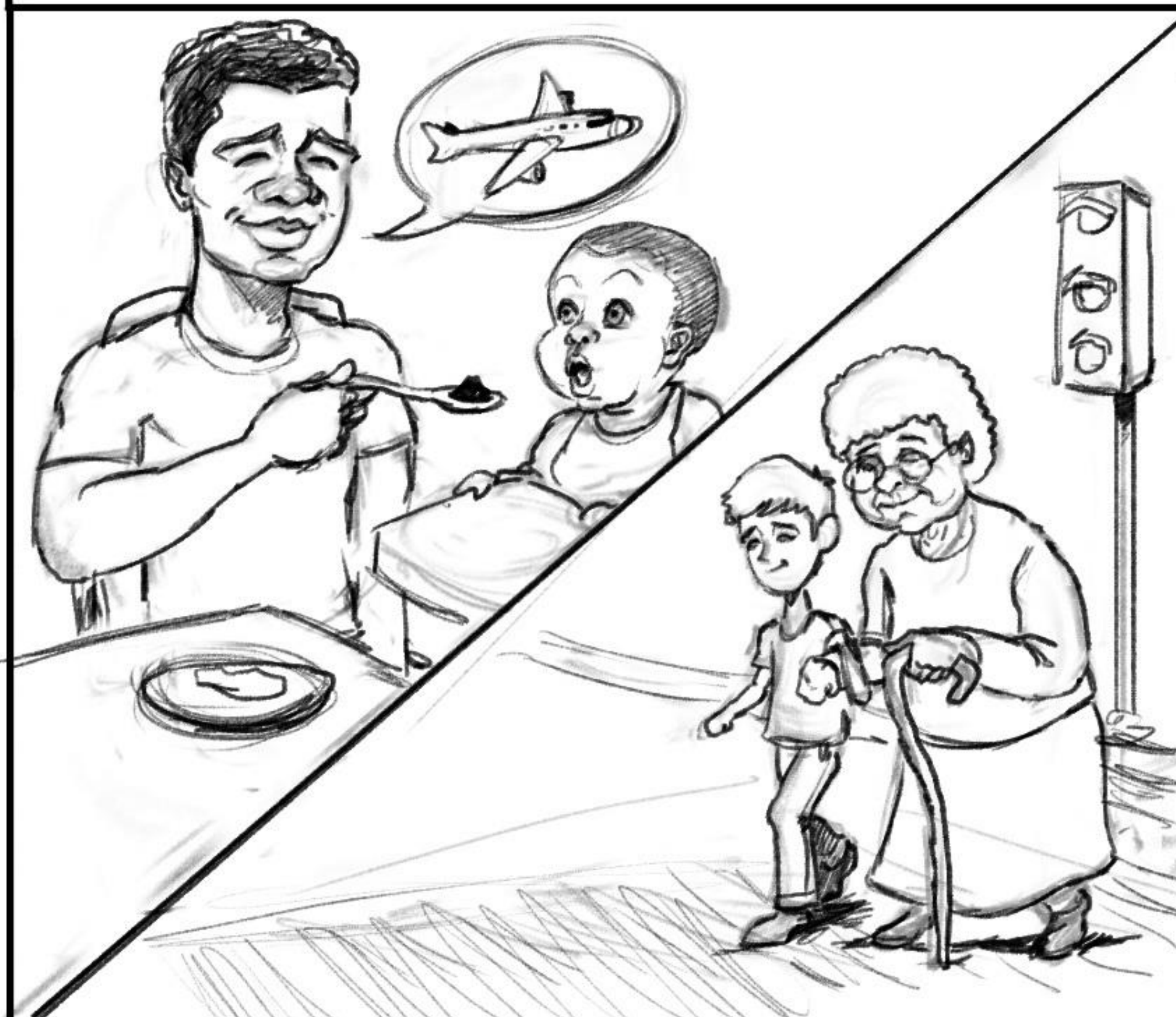

Jézus ekkor türelmesen magához hívja őket mind, és újra feltárja előttük a keresztény szeretet titkát.

»Szeretni annyit jelent, mint szolgálni.

Jézus nem azért jött, hogy parancsoljon, hanem hogy szolgáljon. [...] Szolgálni, szolgálni egymást, ez a kereszténység. Aki ezt egyszerűen megvalósítja – és bárki megteheti –, az mindent megtett; és ez a minden az élő kereszténység maga, amely lángba borítja a világot« [2].

A keresztény szolgálat tehát azt jelenti, hogy Jézus példáját utánozzuk, hogy elsajátítjuk tőle azt, hogy hogyan lehetünk felebarátja minden embernek.

„Jómódú családban nevelkedtem, mindenem megvolt. Egyik nap megismerkedtem olyan emberekkel, akik boldogok voltak, és az életük titka Isten volt. Megtanultam tőlük, hogy Jézus lássam mindenki benn. Nem volt könnyű elkezdni így élni.

Az apró dolgokkal kezdtem:

- otthon gyakran veszekedtem az öcsémmel, megszidtam őket. Volt úgy, hogy napokig hozzájuk se szóltam. Megértettem, hogy nem helyes ez a viselkedés, és elkezdtem érdeklődéssel fordulni feléjük és játszani velük.

- az iskolában, amikor az osztálytársaim kérték, hogy segítsék nekik, örömmel megtettem, és azt mondtam: »Neked teszem, Jézus«. Én is felfedeztem a boldogság titkát!”
U. Jordánia

[1] Vö. Mc 10,37.

[2] C. Lubich, Servire, in «Città Nuova», XVII, n. 12, 1973, 13.o.